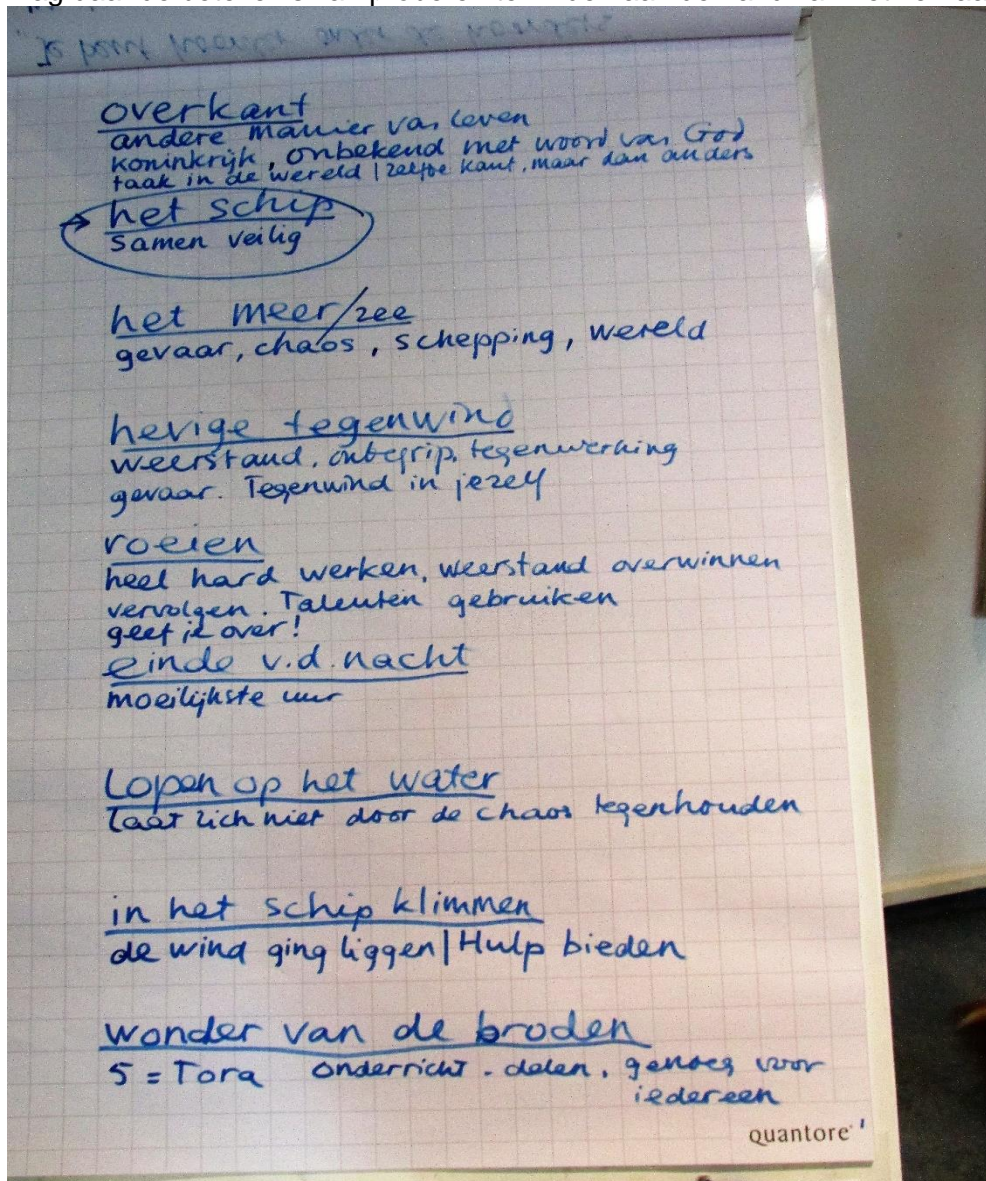

Het eerste en het laatste

Op zaterdag 7 oktober deed ik mee met een "terugkomdag" van de preekmakerscursus van bijna een jaar geleden. We hadden ingeschreven met 4 personen van de Doopsgezinde gemeente Dordrecht en 4 uit Rotterdam. Alle acht zagen elkaar nu dus weer.

Toch begin ik, gelet op de titel hierboven met **het** (een na) **laatste** onderdeel van deze bijeenkomst.

Stel u voor u krijgt een lijst met gewone Nederlandse woorden en een bijbeltekst waarin die voorkomen. U mag daar de betekenis van proberen te vinden aan de hand van het verhaal van Marcus 6 vanaf vers 45.

Het is het verhaal van bange discipelen in een storm op het meer en Jezus die over het water liep.

Op de bijgeplaatste foto kunt u zien wat onder deze woorden volgens onze groep verstaan kan worden.

De opdracht werd in tweetallen uitgewerkt en mijn maatje en ik kwamen er zelfs bij dit verhaal op uit dat de overkant door de sterke wind misschien wel de kant was vanwaar je vertrokken was maar dat je zelf was veranderd. Als je niet in paniek hoeft te raken en durft te vertrouwen roei je misschien niet langer meer tegen de wind in....

Wat een voorrecht om met Bijbelstudie bezig te kunnen zijn en niet te hoeven bedenken dat je alles van kaft tot kaft en volgens de letter moet geloven.

We kwamen bij elkaar om ervaringen te delen van de preken die we na de cursus van vorig jaar hadden gehouden. Hoewel niet iedereen al gepreikt had waren degenen die dat wel

deden enthousiast en belangrijker, hun hoorders ook.

Een onderdeel van deze dag was ook om je in te leven op wie je hoorders waren en welke (theologische) boodschap je in een dienst wilt overbrengen. Bij de deelnemers bleef vooral het delen en de ontmoeting met elkaar belangrijk. Enkele leden van de groep hadden als leerpunt aangegeven dat ze "meer uit het hoofd" zouden willen preken zodat contact met de gemeente gemakkelijker kon ontstaan. Bij het oefenen werd duidelijk dat het niet zozeer zou moeten gaan om uit het hoofd maar minder vast aan de tekst. En dat betekent dat je vooral je eigen woorden in spreektaal moet gebruiken en geen ingewikkelde mooie, maar niet te reproduceren zinnen. En als je woorden van anderen gebruikt maak ze dan eerst jezelf eigen.

We leerden weer veel en niet alleen van de docenten, Renata Barnard, Afke Maas, Machteld van Woerden en Yko van der Goot, maar ook van elkaar.

We kregen handvatten over hoe om te gaan met liturgische formuleringen, het belang van oefenen in bijbeluitleg, het omgaan met gelijkenissen en wonderverhalen. Teveel om op te noemen.

Ik eindig daarom met voor mij **het eerste** belang. Deze terugkomdag was vooral een feestje met mensen die bezig willen zijn met Gods woord en hoe dat te delen met anderen.

Hoewel we mochten vertrouwen dat de leiding goed zou zijn las ik op mijn spreukenkalender: *'Ook voor zaken die vanzelfsprekend zijn, mag waardering worden uitgesproken.'* Renata, Machteld, Afke en Yko en alle deelnemers, dat doe ik dus hierbij.

Truida Lokhorst
Doopsgezinde gemeente Rotterdam